

ΟΝΤΕΣ ΓΕΡΑΣΩΜΕ

Μὲ μικρὰ κοψιματάκια
 Καὶ μὲ ἴλιγγ τρεμαρέλλα
 Κάνει ὁ γέρος τὴν ἀγάπη
 Μὲ μιὰν εὐμορφὴν κοπέλα·
 Καὶ ἡ κοπέλα ποῦ, λογάται,
 Κάνει πῶς τὸν ἀγαπάει,
 Κάθε ποῦ τὸν ἐνθυμᾶται,
 Ὅχ τὰ γέλοια ξεψυχάει·
 Τρίψε, γέρο, τὸ μουστάκι,
 Μ' ἕνα λίγο κοσμητικόν.
 —Δὲ ἔμπορῶ, γιατί ὑποφέρω,
 Μὲ ἀφάνισε τὸ τίκ·
 —Αἶχ! ὑπομονή, προστέ μου,

Ἄν δὲν ἔχῃς πόνους ἄλλους,
 —Ἐχω, φίλε μου καλέ μου,
 Καὶ ρευματικά καὶ κάλους.
 Μὰ εἶναι κάθε τέτοια ὥρα,
 Ὅπου γρούζουν τ' ἄντερα μου,
 Ρεύομαι... καὶ ἀκούω ὅσα νᾶναι
 Πεσημένα τὰ νεφρά μου....
 —Καὶ νομίζεις μ' ὅλα ἐκεῖνα
 Πῶς ἡ κόρη σ' ἀγαπάει;
 —Ἄν μοῦ τῶρ κίσει! καὶ μοῦπε
 Πῶς γιὰ ἴμένα ξεψυχάει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἄνασκαφαὶ ἐν Βῶνῃ Κυθραίας.

Πρό τινος καιροῦ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, προτιθεμένη νὰ δώσῃ ὠθησὶν εἰς τὰς ἐν Κύπρῳ ἀρχαιοτάτας καὶ ἀνεύρη πολλὰ κειμήλια ἄξια λόγου ὡς καὶ ἔργα ἀρχαίας Κυπριακῆς τέχνης, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ ἐν Λευκωσίᾳ Κυπριακὸν Μουσεῖον. Πρὸς ἐγκαθίδρυσιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ ἀναγκαιοτάτου τούτου καθιδρύματος ἐγένοντο συνεισφοραὶ παρὰ πάντων τῶν ὑπαλλήλων, τῇ ἀρχεβουλίᾳ εἰσηγήσει τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, ὡς καὶ παρὰ τοῦ Λόρδου Δέρβυ ὑπουργοῦ τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν.

Τὸ Μουσεῖον τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀξιεπαίνον διεύθυνσιν τοῦ γραμματέως αὐτοῦ κ. Ζίγκλερ βαίνει ὁσημέραι εἰς αὐξήσιν. Χαίρομεν καὶ ἡμεῖς μεγάλως ὅτι διὰ τῆς ιδρύσεως τοιοῦτου Μουσείου ἡ Κύπρος θὰ δύνηται νὰ δεικνύῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς εὐκλειαν, ἣν τινα ἡ φιλομουσία τῶν μελῶν αὐτοῦ θὰ ἐκθάψῃ καὶ ἀναστήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, εἰς γυνῶσιν ἀκριβεστέραν τῆς Κυπριακῆς Ἱστορίας καὶ εἰς ἀφορμὴν νέων καὶ εὐρυτέρων μελετῶν χάριν τῆς τέχνης καὶ τῆς πληρεστέρας ἀρχαιογνωσίας.

Πάντες οἱ ἐγκύψαντες ἐπὶ τῇ ἀρχαιοδιφίᾳ τῆς νήσου ἡμείφθησαν θαυμάσιως τε καὶ πολλαχῶς. Πειπίσμεθα δὲ ὅτι τὸ νέον τοῦτο ἐν Κύπρῳ κατάστημα, προϊόντος τοῦ χρόνου, θὰ προκαλέσῃ νέας ἐπιστημονικὰς σχέσεις τῶν ἐν Κύπρῳ λογίων πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ θὰ περιβάλλῃ αὐτοὺς διὰ τιμῆς οὐ μικρᾶς, διότι οὕτω θὰ καταδειχθῇ καὶ αὐθις ὅτι οἱ Κύπριοι οὐδέποτε ἐπαύσαντο θεραπεύοντες ταῖς Μούσαις καὶ ἐκθύμως ὑπηρετοῦντες τοῖς γράμμασιν, οἷς πολλὰ ὀφείλομεν, διότι δι' αὐτῶν κρατύνεται καὶ ἐνισχύεται ὅ,τι δύναται

ἀληθῶς νὰ ὠφελήσῃ τὸν τόπον, ὅστις καὶ εἰς τὸ ἀρτιούστατον τοῦτο ἴδρυμα δέον νὰ ἐπέλθῃ ἐπίκουρος γενναῖος ἵνα καταρτισθῇ ὅσον οἷόν τε πληρέστερον καὶ τελειότερον ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῆς πάσης ἀρχαιότητος.

Οὕτως οὖν ἅμα τῇ καταρτίσει αὐτοῦ τὸ Κυπριακὸν Μουσεῖον ἐνήργησεν ἀνασκαφὰς ἐν Βῶνῃ τῆς Κυθραίας, ἐπαρχίας Λευκωσίας ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ κ. Ρίχτερ. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, καθὰ ἰδίῳις ὁμμασὶν ἀντελήφθημεν, στέφονται ὑπὸ ἐπιτυχίας πλήρους, διότι ἀνευρέθησαν πολλὰ πολυτίμα ἀγάλματα καὶ ἐπιγραφαὶ Κυπριακαὶ καὶ Ἑλληνικαί, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι τὸ ἀνασκαπτόμενον μέρος ἦτο ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος κεχωσμένος ὑπὸ τὴν γῆν.

Τὰ ἀγάλματα ταῦτα καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ οὔσαι ἐκ λίθου κοινοῦ τῆς Κύπρου φαίνονται μᾶλλον φοινικικῆς καὶ ἐλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς, καὶ τινα τῶν ἀγαλμάτων εἰσὶ παρεμφερῆ πρὸς ἐκεῖνα, ἅτινα ἀνεκάλυψαν ἐν Γάλλοις ὁ κυπριολόγος στρατηγὸς **Cesnola**.

Αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἀνασκαφαὶ ἐπὶ μεγάλου μέρους τοῦ ναοῦ τούτου εἰσέτι ἐξακολουθοῦσιν· ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῶν ἀνασκαφῶν τούτων θέλομεν ἀνακοινώσῃ διὰ τοῦ Ἄττικοῦ Μουσείου τὰ ἀνευρεθέντα ἀρχαῖα, δι' ὧν ταχέως θέλει πλουτισθῇ τὸ Κυπριακὸν Μουσεῖον διὰ νέων πολυτίμων θησαυρῶν.

Περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνακαλύψεως ἐπανερχόμεθα προσεχῶς ἐκτενέστερον.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

δικαστὴς ἐν ἐπαρχ. δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου